

ఏకాదశస్కంధ పరిచ్ఛేదము

91 - తొంబది యొకటవ దశకము

॥ భక్తి స్వరూపవర్ణనము ॥

శ్రీకృష్ణ! త్వత్పదోపాసనమభయతమం బద్ధమిథ్యార్థదృష్టిః
మర్త్యస్వార్తస్య మన్యే వ్యపసరతి భయం యేన సర్వాత్మనైవ ।
యత్తావత్ త్వత్ప్రణీతానిహ భజనవిధీనాస్థితో మోహమార్గే
ధావన్నప్యావృతాక్షః స్థలతి న కుహచిద్దేవదేవాఖిలాత్మన్ ॥ (91.1)

భూమన్! కాయేన వాచా ముహురపి మనసా త్వద్బలప్రేరితాత్మా
యద్యత్కుర్వే సమస్తం తదిహ పరతరే త్వయ్యసావర్పయామి ।
జాత్యాపీహ శ్వపాకస్త్యయి నిహితమనః కర్మవాగింద్రియార్థ-
ప్రాణో విశ్వం పునీతే న తు విముఖమనాస్తత్ప్రదాద్విప్రవర్యః ॥ (91.2)

భీతిర్నామ ద్వితీయాత్ భవతి నను మనఃకల్పితం చ ద్వితీయం
తేనైక్యాభ్యాసశీలో హృదయమిహ యథాశక్తి బుద్ధ్యా నిరుంధ్యామ్ ।
మాయావిద్ధే తు తస్మిన్ పునరపి న తథా భాతి మాయాధినాథం
తం త్వాం భక్త్యా మహత్యా సతతమనుభజన్నీశ భీతిం విజహ్యమ్ ॥ (91.3)

భక్తేరుత్పత్తివృద్ధీ తవ చరణజుషాం సంగమేనైవ పుంసాం
 ఆసాద్యే పుణ్యభాజాం శ్రియ ఇవ జగతి శ్రీమతాం సంగమేన ।
 తత్సంగో దేవ భూయాన్మమ ఖలు సతతం తన్ముఖాదున్మిషద్భిః
 త్వన్మాహోత్ప్రప్రకారైర్భవతి చ సుదృఢా భక్తిరుద్ధాతపాపా ॥ (91.4)

శ్రేయోమార్గేషు భక్తావధికబహుమతిర్జన్మకర్మాణి భూయో
 గాయన్ క్షేమాణి నామాన్యపి తదుభయతః ప్రద్రుతం ప్రద్రుతాత్మా ।
 ఉద్యధాసః కదాచిత్ కుహోచిదపి రుదన్ క్వాపి గర్జన్ ప్రగాయన్
 ఉన్మాదీవ ప్రన్యత్యన్నయి కురు కరుణాం లోకబాహ్యశ్చరేయమ్ ॥ (91.5)

భూతాన్యేతాని భూతాత్మకమపి సకలం పక్షిమత్స్వాన్ మృగాదీన్
 మర్త్యాన్ మిత్రాణి శత్రూనపి యమితమతిస్త్వన్మయాన్యానమాని ।
 త్వత్సేవాయాం హి సిద్ధ్యేన్మమ తవ కృపయా భక్తిదార్థ్యం విరాగః
 త్వత్త్వస్యావబోధోఽపి చ భువనపతే! యత్నభేదం వినైవ ॥ (91.6)

నో ముహ్యన్ క్షుత్తుడాద్యైర్ భవసరణిభవైస్త్వన్నిలీనాశయత్వాత్
 చింతాసాతత్యశాలీ నిమిషలవమపి త్వత్ప్రదాదప్రకంపః ।
 ఇష్టానిష్టేషు తుష్టివ్యసనవిరహితో మాయికత్వావబోధాత్
 జ్యోత్స్నాభిస్త్వన్నఖేందోరధికశిశిరితేనాత్మనా సంచరేయమ్ ॥ (91.7)

భూతేష్యేషు త్వదైక్యస్మృతిసమధిగతౌ నాధికారోఽధునా చేత్
 త్వత్ప్రేమత్వత్కమైత్రీ జడమతిషు కృపా ద్విట్సు భూయాదుపేక్షా ।
 అర్చాయాం వా సమర్చాకుతుకమురుతరశ్రద్ధయా వర్ధతాం మే
 త్వత్సంసేవీ తథాపి ద్రుతముపలభతే భక్తలోకోత్తమత్వమ్ ॥ (91.8)

ఆవృత్య త్వత్స్వరూపం క్షీతిజలమరుదాద్యాత్మనా విక్షిపంతీ
 జీవాన్ భూయిష్ఠకర్మావలివివశగతీన్ దుఃఖజాలే క్షిపంతీ ।
 త్వన్మాయా మాఽభిభూన్మామయి భువనపతే! కల్పతే తత్ప్రశాంత్యై
 త్వత్పాదే భక్తిరేవేత్యవదదయి విభో! సిద్ధయోగీ ప్రబుద్ధః ॥ (91.9)

దుఃఖాన్యాలోక్య జంతుష్వలముదితవివేకోఽహమాచార్యవర్యాత్
 లబ్ధ్యా త్వద్రూపతత్త్వం గుణచరితకథాద్యుద్భవద్భక్తిభూమా ।
 మాయామేనాం తరిత్వా పరమసుఖమయే త్వత్పదే మోదితాహీ
 తస్యాయం పూర్వరంగః పవనపురపతే! నాశయాశేషరోగాన్ ॥ (91.10)

॥ ఇతి భక్తి స్వరూపవర్ణనము అను తొంబది యొకటవ దశకము సంపూర్ణము ॥